

[Eva Møller]

Jeg indrømmer, at specielt på ungdomsuddannelsesområdet har administrationen været om muligt endnu mere besværlig og endnu mindre praktisk, end hr. Frank Jensen nævnte. Derfor er vi glade for, at vi med det lovforslag, SF har fremsat her, og med de bemærkninger, ministeren kom med, får en mulighed for at få gjort administrationen smidigere og bedre på dette felt, så vi bruger færre ressourcer på administration.

Det Konservative Folkeparti ville være betænkelig – så er jeg nok mere venlig, end det kan bære – ved at have undervisning på hf-enkeltfag, som ikke var gebyrbelagt, mens undervisningen på enkeltfag inden for voksenuddannelserne skulle være gebyrbelagt. Vi mener ikke, at det er en situation, som er rimelig og holdbar. Vi er tilfredse med gebyrerne. Vi finder det rimeligt. Derfor vil vi ikke tage skridtet og afskaffe gebyrerne begge steder.

Jeg har nævnt, at vi mener, at loven har virket. Det er en helt almen erfaring – det gælder os alle sammen – at vi tænker os om en ekstra gang, hvis vi skal have penge op af lommen, også selv om det blot er et mindre beløb. Det giver os mulighed for at lave en bedre planlægning og dermed en styrke i måden, vi fordeler vores uddannelsesmæssige ressourcer på, og det er vi tilfredse med.

Som den næstsidste bemærkning skal jeg blot sige, at det ville give mig nogle økonomiske problemer, hvis vi afskaffede gebyr og depositum. Vi ville mangle nogle millioner kroner i år og nogle færre millioner de kommende år, som jeg i hvert fald ikke umiddelbart kan se at vi kan skaffe dækning på.

Vi er som sagt åbne over for administrative ændringer og agter at gå ind med åbent og konstruktivt sind i drøftelserne i Uddannelsesudvalget. Ministeren antydede noget om, at det var muligt, at vi også andre steder kunne drøfte administrative reformer, og det er vi meget åbne over for.

Anders Mølgaard (V):

Det er ganske vist. Det stod endda i flere danske aviser. Nogle unge sultestrejker, nogle unge deler løbesedler ud på banegårde og ved busstoppesteder, nogle unge overnatter på deres skoler.

Avisartiklerne handlede ikke om unge sortes kamp for ligeværdighed i en forstad til Johan-

nesburg i Sydafrika eller kinesiske studenters kamp for demokrati og borgerrettigheder i en gade i Peking eller unge Hongkongbådflugtninges desperate råb om hjælp. Nej, avisartiklerne handlede om nogle unges protester, bl.a. mod et depositum på sølle 300 eller 500 kr., som vi ved er prisen på 10-15 bajere på et diskotek. Det er Danmark, det er oktober 1991, det er bare surt.

Skal man le eller græde? Hvor er egentlig proportionerne? Det er simpelt hen »Keiserens nye Klæder« af værste skuffe.

Men det mest tragiske – eller måske er det rette ord tragikomiske – er ikke den lille håndfuld unges aktioner, som for resten er lidet repræsentative for ungdommen som helhed. Det rigtig tragikomiske er et slingrende og inkonsekvent Folketing. For kun tre år siden vedtog et flertal i Folketinget en depositumordning for at begrænse det enorme spild i uddannelsessystemet. Det er uomtvisteligt, at i hvert fald på de videregående uddannelser har ordningen haft en gunstig effekt.

I modsætning til bl.a. forslagsstillerne finder jeg, at den mest relevante kritik mod beslutningen i 1988 er, at det ikke dengang blev gebyrer, men deposita. Gebyrer ville være mere enkle og på alle måder mere logiske at administrere. Men nuvel, deposita var det politisk mulige.

For Venstre er det vigtigt at præcisere, at hvis et flertal vælger at ophæve de nuværende ordninger, bliver det nødvendigt at finde nye metoder, der kan sikre en optimal anvendelse af vores uddannelsesressourcer, og specielt på de videregående uddannelser.

Men overordnet set mener vi, at det klogeste simpelt hen ville være at stå fast nu og sætte ind på at bruge al vores energi på at effektivisere det nuværende system, som klart har mangler, hvad ministeren også har været inde på. Den politiske slinger, vi har været vidne til de sidste uger, øger bestemt ikke respekten for Folketingets evne til at bevare et længere perspektiv. Jeg synes, vi i denne sag savner ryggrad her i Folketinget.

Hvis nogen fortsat skulle være i tvivl: Venstre er modstander af dette lovforslag.

Køpke Christensen (FP):

Med hensyn til det lovforslag, vi her taler om, skal der i hvert fald ikke herske nogen tvivl om, at det, der hedder gebyrer på skole-